

Narkohunden

Et familiemedlem og et arbejdsredskab

At arbejde med en narkohund er ikke noget man bare lige gør. Det kræver at man ved hvad det handler om. Derfor gennemgår alle et hundeførerkursus, hvor man lærer at "læse" sin hund og at indsætte den korrekt til den opgave der skal udføres.

Hunden skal også lære. Det er ikke nok, at den har en god næse. Den skal også kunne begå sig i mange forskellige situationer. Hunden skal også adlyde de mest almindelige kommandoer samt lære at håndtere de fundne stoffer korrekt. For at få et tæt bånd mellem hund og fører er det vigtigt at man helt fra starten er meget sammen med hunden. Snart skal dette udmøntes i et 24 timers parløb, hvor hund og fører arbejder tæt sammen. Også nærvær og leg med alle de øvrige familiemedlemmer, er meget vigtigt.

Hvordan udvælges hvalpen?

Hundeføreren udvælger selv sin hvalp og kommende kollega sammen med en erfaren narkotikahundefører. Føreren kigger især efter, om hvalpen har stor lyst til at søge og gribe ting, der bliver kastet. Det kaldes også byttedrift. Hvalpen skal også være psykisk stabil og robust og acceptere at blive løftet, når områder i højden skal søges af.

For de fleste hundeførere er det en livsstil at være hundefører. Meget af træningen foregår i fritiden, hunden bor i hjemmet og er ofte med, når familien tager på ferie, og arbejdet kan foregå på skæve tidspunkter. Derfor kræver jobbet, at familien også er indstillet på det.

Næse for stoffer

Narkohunden arbejder i mange forskellige miljøer. I arresthuse, fængsler, militære anlæg, festivaler, ved ransagninger og ved landegrænser. De er også til stede i festmiljøerne og på togene til og fra Tyskland og Sverige.

Hvad sker der hvis hunden får stoffer i sig?:

Man skal kunne handle hurtigt, når eller hvis ens hund i kådhed for stof i sig. Det sker altid ved et uheld. I træningen lærer hunden at den blot skal markere, når den finder narkotika, og ikke tage stofferne i munden eller stikke næsen ned i dem. Alle hundeførerne har et kort på sig, hvor der står, hvad de skal gøre, og man har altid modgifte til hunden med sig. Som en start skylles hundens næse og mund grundigt. Hvis det er et ukendt stof, får hunden Apomorfin, som får den til at kaste op. Apomorfin anvendes også, hvis hunden er blevet forgiftet med Hash, Lsd, Kokain eller Amfetamin.

Ved Amfetamin-forgiftning får den også Stesolid, så den bliver sløv og ligger helt roligt. Ved forgiftning med Morfin lignende produkter, får den en insprøjtning med modgiften Narcanti, anvendes også til mennesker som har fået en overdosis Heroin. Som hundefører får man en grundig uddannelse i, at give hundene de nødvendige indsprøjtninger. Man har også et døgntelefon-nummer til Rigspoliets dyrlæger.

Narkotika

Narkotikum betyder bedøvende stof. Udtrykket narkotika anvendes i bred forstand om stoffer, som har bedøvende virkning på centralnervesystemet. Oprindelig stoffer, der anvendes ved narkose (*bedøvelse*). Fra begyndelsen af 1900-tallet. blev betegnelsen brugt om de kraftigt virkende, smertestillende lægemidler, der kan udvindes af opium, fx morfin. Siden slutningen af 1960'erne er en lang række andre rusmidler, fx amfetamin og kokain, blevet inkluderet i begrebet. Med WHOs definition af narkomani fra 1993 anvendes udtrykket psykoaktive stoffer, dvs. alle midler, der virker på højere psykiske funktioner som stemningsleje og følelsesliv og samtidig i større eller mindre omfang medfører fysisk og/eller psykisk afhængighed. De fleste af midlerne kan fremkalde udtalt psykisk velvære (eufori), hvorfor narkotika også ofte kaldes euforiserende stoffer, uanset om de dæmper eller stimulerer centralnervesystemet. Narkotika omfatter både naturligt forekommende stoffer, fx morfin og cannabis, og de syntetiske stoffer, fx metadon og petidin.

Ifølge Lov om euforiserende stoffer (se narkotikaforbrydelse) inddeles narkotika i fem grupper, A, B, C, D og E, der behandles administrativt forskelligt. Gruppe A omfatter midler, der kun med særlig tilladelse må indføres i Danmark, fx cannabis, opiumsvalmue (bortset fra dens birkesfrø), heroin og LSD.

Gruppe B omfatter amfetamin, kokain, morfin og lignende stærkt virkende, smertestillende lægemidler, fx metadon, ketogan, fentanyl og petidin, samt endelig psykedeliske stoffer, fx designer drugs, ecstasy, fencyclidin, meskalin og psilocybin. Lægemidlerne i denne gruppe må kun udleveres fra apotek efter ordination på særlige recepter, der i kopi fremsendes af apotekerne til den lokale embedslæge med henblik på særlig kontrol.

Gruppe C og D omfatter kodein og andre mindre kraftigt virkende smertestillende lægemidler, fx buprenorfin og pentazocin, som ligesom lægemidlerne i gruppe E kun må udleveres én gang på en recept, der ikke kan påføres tilladelse til flere udleveringer.

Gruppe E omfatter sovelægemidler (hypnotika) og angst-dæmpende lægemidler, fx benzodiazepiner af typen Stesolid®.

I Straffeloven § 191 anvendes begrebet "et særligt farligt eller skadeligt stof", hvilket har betydning for strafferammen ved narkotikaforbrydelse. På basis heraf kan narkotika opdeles i "hårde" (morfin, heroin, kokain, amfetamin, ecstasy mfl.) og "bløde" narkotika (fx cannabis).

